

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XVII. Tumulum Mariæ corpore destitutu[m] oste[n]dit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

*Sexpedibus surgat terrâ sublimiùs, octo
 Porrigat in longum, tres latus omne premar.
 Non vario saxo aut emblemate vermiculato
 Detineant oculos busta superba meos.
 Virgineo Nympham decet intactoq; alabaastro
 Condere, quod mundâ terserit arte manus.
 Exaret & paucos sapienti dextera celo
 Innupta versus Palladis; imò meos:
 Hic Virgo Materq; iacet, Regina Deorum:
 Non iacet hic, GNATI regna paterna tener.
 Dein tria subiiciet tenuis mihi verba character,
 Susius hoc Mariam composuit tumulo.*

ELEGIA XVII.

Tumulum Mariæ corpore destitutū offendit.

*S*omnus ab exequijs reducem me fortè tenebat:
 Optabam votis mille redire diem,
 Phosphoron hortabar pigrū increpitaret vt agmen,
 Tardigrados luna precipitaret equos.
 Nec passus dormire nigras clamosior horas,
 Nec Phæbum in rutilo stertere chrysolitho,
 Huc ades, huc, Phæbe, huc, iterās, oculoisime Phæbe,
 Ad Domina tumulum currere flagrat amor.
 Audijt, & foribus solito properantiùs exit
 Aurora inuadens proxima regna suis.
 Exsilio è thalamo, fidamq; in pyxide nardum
 Inq; onyche Assyrium congero malobathrum.
 Crystallo innubi condo noua balsama, Idumes
 Rorisfluis nuper balsama lecta iugis.

N 5

Texti-

Textilibus stipo calathis violasq; rosasq;
 Quas impolluto messuit vngue manus.
 Currere pes gaudet, manus ardet inungere Nymphã,
 Floribus & tumulum spargere cinnaméis.
 Ver corpus teget omne. illos paradisus honores
 Non habuit, tellus dum noua virgo foret.
 Egredior tectis pedibus talaria necit,
 Atque suas alas dat mihi castus amor.
 Virginis ad tumulum stabam, niueumq; recludens
 Marmor, rupigena marmoris instar eram.
 Heu! mea Nympha aberat, neque passa est mortua
 nostro
 Officio exuias obsequioq; coli.
 Tum propè pœnituit culpasse illius amores,
 Quæ tumulum extincto præbuit ipsa viro.

ELEGIA XVIII.

Infanticidium.

Quæ fuit illa dies, quàm terro pasta veneno
 Cui venus atrato syrmate amicta præit,
 Cui croceos renuit Aurora effundere crines,
 Squelida tristitia nubibus ora tegens!
 Illeso nequijt quam sol adducere curru:
 Aurea nam primo limine fracta rota est.
 Feruidus immani Phœbus candescit ab irâ,
 Atque deos omnes deierat atque deas.
 Tum claudus Vulcanus erat, tum crure dolebat,
 Vix Steropem è lecto suscitât igniuomo.
 Ille rota vulnus generoso inuoluit in auro,
 Plaga cicatricem donec adulta ferat.

Horruit